

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

Spiritualium exercitiorum practicæ, quibus proficiendum. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

Causa.

virtutum, quas ad imitandum in ipsa
 cōsiderare debemus, & istud respicit pro-
 ficientes. Et iste est quintus gradus medi-
 tationum, exercitare scilicet virtutes ad as-
 sumendum ipsas & imitandum. Tertius
 gradus est, recogitare causam propter
 quam Christus passus est, hoc est immen-
 sam charitatem, quam in hoc nobis vo-
 luit demonstrare: & hanc meditari debe-
 mus, ut vice versa eius amore vehementer
 inflammemur, quod propriè pertinet ad
 perfectos. Attamen hunc amorem in om-
 nibus exercitationum gradibus exerci-
 tari oportet, si in bona vita quis profice-
 re voluerit. Iste autem gradus in passione
 domini se exercitandi, inclusus est in sex-
 to & supremo meditationum gradu, qui
 est, meditādo seipsum in Dei amore exer-
 cere, quāuis sint adhuc alia sublimiora ex-
 ercitia nudi amoris, uti postea audiemus.

CAPVT XVII.

*Spiritualium exercitiorum practica, qui-
 bus proficiendum.*

Prosequendo igitur materiam nostrā,
 postquam se quis exercitavit tribus
 mensibus, aut sex, aut anno vno, do-
 nec in se sentiat desiderium mortificatio-
 nis, sui ipsius, mundi contemptum, carnis
 subjugationem, inflammationem spiritus
 ad Deum, & ad virtutes vniuersas, si tunc
 vult

DE MORTIFICAT. 269

vult progredi in actiua vita, ad perueniendum in contemplatiuam, tria debet assumere. Primum est quod non occupet se nimis, neque deiciat in pusillanimitatem, nec se etiã nimis perurbet, vetera sua peccata recogitando, neque etiã quotidianos suos defectus discutiendo, deslendo, confitendo: sed omnes retractationes vel discussiones peccatorum, quibus miscetur vitiosa delectatio, aut formidolosa desperatio & pusillanimitas, vel conscientie scrupulositas, rescindendæ sunt confestim, alioqui impedimento sunt in vita proficiente. Nam bonos affectus extinguunt, animum & libertatem cordis deprimunt, atque familiaritatem Dei elongant, veram confidentiam extinguunt, animamque a vita contemplatiua reuocant. Succinctam igitur faciet recogitationem & confessionem de peccatis tantummodo notabilioribus: reliqua vero proijciat in abyssalem Dei bonitatem & amorem, vbi consumentur velut vna gutta aquæ in magno igne. Cæterum, contritionem, displicentiam & pœnitentiam peccatorum exercebit cum conuersione ad ipsa & rememoratione, vt dictum est, Sed præsertim cum quodam plenaria amorosa confidentia & conuersione ad Deum, & præcipue in diuinum amorem. In qua conuer-

*Exercitiū
actiua vi
ta.*

*Confessio
succincta.*

*Pœnitentia
peccatorum
quomodo
exercenda.*

sione homo displicentiam habet de omni
 eo, quod medium & impedimentum
 facit, ne affectiones suae fluant in Deum
 & quierentur. Hoc autem certum habeas,
 venialia peccata multo efficacius & ple-
 nius deleri amorosa quadam & vigoro-
 sa conuersione in DEVM, quam sola
 conuersione ad ipsa peccata per contri-
 tionem. Sed hoc est occultum quoddam
 exercitium, quod à paucis inuenitur. Se-
 cundum est, quod sit multum sollicitus in
 omniuis peccatis venialibus, mori affe-
 ctibus eorundem peccatorum: quia ista est
 emendationis semita & via compendio-
 sa Deo gratissima. Hic est sciendum quod
 multum interest inter labi in venialia pec-
 cata ex infirmitate & occasione, & ca-
 dere ex affectionibus fixè in venialibus
 stantibus. Sed quia de ista mortificatione
 dixi in prima parte libri huius, idcirco nunc
 prosequi omitto. Tertium est, quod
 homo incipere debet eleuare cor suum,
 animam, affectus & vires suas, cõtinuis af-
 fectuosis aspirationibus in diuinum amo-
 rem & vnionem, quemadmodum postea
 latius audiemus. Nam sicut in sumptuo-
 sis structuris videmus, si fieri debeat ædi-
 ficium arcuatũ aut lapidea, testudo opor-
 tet supponere arcus ligneos, super quos la-
 pideus arcus superædificetur: & cũ factus
 fuerit

*Venialia
 peccata
 quomodo
 abluantur.*

DE MORTIFICAT. 271

fuerit, subtrahuntur lignei arcus, & per se
 subsistit: ita etiam est in edificio spiritali,
 in quo oportet fieri arcum diuini amoris,
 qui totum contemplationis opus portet:
 & quia homo primo imperfectus est in
 Dei amore, si hunc amoris arcum construere
 debeat, oportet ut in primis potissimum
 se exercitet in talibus meditationibus, que
 cor suum ad desiderium Dei accendere
 valeant, ut arcum istum amoris super-
 edificare possit. Cum autem sic se inflam-
 matum inuenit in affectu, excitare de-
 bet seipsum in ardorem amoris & unio-
 nis Dei magis aspiratiuis desiderijs, quam
 meditationibus, Et cum se hoc modo con-
 tinuis exercitijs & aspiratiuis desiderijs
 frequenter compulerit in amorem Dei
 (vniuersas animæ vires coadunantem) af-
 fectus hominis adeo vigorosi in ipso ef-
 ficienter visitatione ignearum exercitati-
 onum huiusmodi amoris (hominem
 cum Deo unientis) quod se momento
 submersum inuenit in abyssali amore Dei,
 & separatam ab omnibus creatis, ita
 ut per præfatum exercitium se ad Deum
 conuerterit. Et istud proprie est origo,
 fundamentum & instrumentum vite con-
 templatiue, quod quicumque in actua vi-
 ta inuenire potuerit, cito proficere va-
 lebit in virtutibus & suis ipsius mortifica-

*Funda-
 mentum
 vite con-
 templa-
 tiua.*

M 4 UOR,

tione, ac peruenire ad vitam contemplati-
uam. Et vocatur istud instrumentum, gra-
tia operans, de qua adhuc multa audientur.
Ceterum, quid intelligi debeat per verba
illa, aspirate ad amorem vnitiuū, in conse-
quentibus declarabo in vita contemplati-
ua. In ijs autē quæ dicta sunt habetur ple-
na præparatio ad vitam actiuam, & origo
vitæ contemplatiuæ.

CAPVT XVIII.

De mercenarijs & seruis infidelibus.

EST tamen hæc notanda vna regula ge-
neralis de seruiens cuilibet ex his tri-
bus statibus, scilicet quod tria sunt
quæ homines in diuino seruitio faciunt
seruos nō fideles, sed mercenarios, dignos
à Deo contemni & condemnari. Primum
est, quod quis in omni exercitio quærit se-
ipsum & propriam utilitatem consequi,
puta sensibilem gratiam, deuotionem, me-
ritum & gloriā, vel etiā incommodū pro-
prium euitare, puta temporale damnum,
confusionem, pœnam vel plagam, pur-
gatorium, infernum & similia. Imo est
inuenire nonnullos, qui contemnant om-
nia & strictam religionem aut pœni-
tentiam, assumant, omnemque gaudent
sustinent aduersitatem, ad acquirendam
vitam æternam vel euadendam pœnam
æter-